

Í DAG

Kvívikarpresturin
eingin letingi

Sex-stríð Asger Højlands

Fyrir, Kvívikarpresturin Asger Højlands, sum eisini kundi gera vart við seg í Føroyum, er nú í miklum hernað móti øllum spekulatiónum í sexlivi menniskjans.

Hann hevur verið oddamaður fyri at samla ikki færri enn 87.121 undirskriftir — teirra millum 2415 lærarar og 582 prestar — til eitt skriv, sum er handa Jens Otto Krag, forsætisráðharra.

Í skrivinum verður sagt:

»Vi beder regering og rigsdag drage omsorg for, at befolkningen og særlig ungdommen beskyttes mod spekulationer i sex ved at geldende lovbestemmelser håndhæves strammere.«

Viðari verður heitt á Fólkingið um at syrgja fyri, at radio og TV eins og allir stovnar stýðja

... skolens og hjemmenes karakteropbyggende arbejde og ikke stilles til rådighed for karakter- og moralnedbrydende udsendelser.«

Hvat sigur lækunin?

ARBEIÐIR AFTUR VIÐ AVKVEITTU HONDINI

Læknavisindin er nú komin so langt ávegis, at ein ikki so sjaldan hoyrir frá fólki, ið hava mist likamslutir, men fáa teir settar aftur á pláss og kunnu arbeiða, sum nær-um einki var hent.

Bretska læknablaðið »The Lancet« veit at siga frá, at í januar í fjør var hondin kvett av einum 27 ára gomlum verksmiðjuarbeiðara. Bára 8 mánaðir seinri spældi hann aftur borðtennis við somu hondini.

Blaðið sigur, at hondin varð kvett av teit omanfyri handliðin. Kirurgurin J. S. Horn á einum hospitali í Peking setti hondina

Veitst tú

AT frælsigudinn — ein av heimsins mest kend standmyndum — skuldi standa við Suezveitina; men orsakad av ósemju millum fransmenn og bretar, hav-

aftur á pláss við at seta stálplátur uppá beinastumparnar og klinka teir saman. Seinri vórðu beinplátur settar í staðin fyri stálplátur. Sjálvt um handliðin er vórðin stív, kann hin ungi maðurin spæla tennis og brúka hamara sum í »gamlar dagar.«

adri hon í USA, har hon nú stendur í innsiglingini til New York.

AT frottehandklæði í síni tíð var uppfunnirð orsakað av einum óhappi hjá einum vevara; hann hevði stillað maskinuna skeivt, og úrslitið varð eitt nytt, mjúkt klæði.

AT lithium er heimsins lættasta metal og samstundis hitt lættasta av øllum fóstum evnum; tað er lættari enn tundur og flýtur væl í vatni.

AT onkustaðni í USA er honningframløðslan so stór, at bóndirnir blanda honning uppá neytafóðrið.

AT í hinum vakra universitetsbýarpartinum Cité Universitaire í Paris búgva ungfolk úr nærur 70 londum.

AT við merking er tað prógvað, at summarfuglar hava flogið yvir

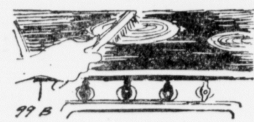
um Atlantshavið.
AT orðið corn í USA merkir mais, í Onglandi hveiti og í Skotlandi havra.
AT fyri miljónum av árum síðan var Texas ein stór innsjøgyr

Kvinnan

GÓÐ RÁÐ

Vit hava onkuntið havt sovorðin smá kvinnuráð her í blaðnum. Onk ur hevur latið okkum vita, at tey hava verið hent og ikki so litil dug ir í teimum.

Komfýrplátur

Pláturarnar á tli efskrtska komfýrnum skulu haldast reinar við einari stálbust, og ein eigur ongatið at brúka vatn. Busta ikki tvørtur um rivurnar í plátuni, men altíð langvegis.

Eplavatnið

Ein eigur ikki at stovta eplavatnið burtur. Brúka tað t.d. til stúvingar ja, tað kann eisini væl brúkast til sós. Í eplavatninum eru m.a. c-vitaminir

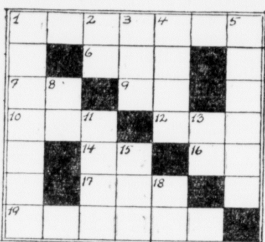
MIDDEPILIN

Tá ið danska figgjarnevndin vitadri Klakksvik var ein av røðarunum undir veitsluhaldinum hjá sòknarstýrinum fyri gestunum Jóhan Nielsen, fólkatingsmaður. Hann segði í røðu síni, at Føroyar vórðu miðdepilin í danska ríkinum, meðan Grønland væl kundi bera heitið Norðandannmark og hesum Danmark Suðurdannmark. Í sjálvum sam-

bandi segði hann frá hesi stuttsgøru: Danskur sendimaður kom til kinnesiska keisaran, sum breiddi eitt verðinskort á borðið og bað hann siga sær, hvat tað ríkið var. Hann var sendur at umboða. Kortíð var so mikið lítið, at Danmark nóg illa sást. Hann helt tað vera skomm at peika á henda prikin; men so bar hann eyga við Grønland, peikaði á tað og segði: »Har.« Tá ógvaðist keisarin og tók hátignarlaga móti umboðsmanninum fyri hetta mikla størveldið.

BARNAMATUR

KROSSORÐ:

Yvir: 1) stríð 6) lokin 7) undir fótí 9) stytting 10) klokktíð 12) merki 14) kúgan 16) ikki 17) óklár 19) rokklaturin.

Niður: 1) líkamsparturin 2) segl 3) tām 4) gentunavn 5) gentunavn 8) flenti 11) nóg mikið 13) tóni 15) staðarnavn 18) tóni.

Lesið SOSIALIN!
Keypjið SOSIALIN!
Haldið SOSIALIN!

ITRÓTTUR — TVIDRÁTTUR

— Løtingsmenn siga, at tað er eitt strævi arbeiði at sita á tingi. Eg má spyrja, hvussu vita teir tað?

Pápin: Ná, Petur, hvat dámdi tær so at vera í kirkju fyri fyrstu ferð? Petur: Ógiliga væl. Mamma segði ikki eitt orð.

Fólk, sum altíð halda um høvdið á sær, hava ikki nóg av halda um.

— Hvi hevur tú bara ein vøtt? Hevur tú mist hin? — Nei, eg havi funnið hendan.

Adam fekk so í øllum forum hina einastu einu.

Skipafelagið Føroyar

TELEFON 1225

Tórshavn

SØKKIÐ BISMARCK!

eftir C. S. FORESTER

umsett hevur MICHEL NIELSEN

Framhald

X. HVAR ER BISMARCK?

Ja, Bismarck var á veg móti St. Nazaire so skjótt sum hann kundi. Tað var stormur í vindi og sjógvurin var sera ringur. Lütjens sat í einum lenistóli, ekkamóður, tá stabschefur hansara kom inn. »Endiliga eru tíðindi úr Scapa Flow, harra admirallur,« segði hann. »Luftwaffe flæg yvir har í morgun.« »Ja, hvat søu teir?« »Onki, harra admirallur. Ikki eitt slagskip, ikki ein flogberi ella ein krússari var har. Tann bretski heimaflotin er farin til havs onkustaðni, og teir kunnu hava verið burtur leingi, tí tað eru triggir dagar síðani teir kunnu flúga yvir Scapa Flow.« »Eg haldi, at vit nokk kundu rokna út, at bretar eru farnir til havs, uttan at fáa tað at vita frá Luftwaffe,« segði admirall Lütjens. »Ja, harra admirallur.« »Men — ja, vit mugu heldur fara at hyggja eitt sindur at kortinum aftur.« Lindemann kom til, meðan teir stóðu har. »Uppá triggir dagar, kann tann bretski heimaflotin vera komin, næstan hvar, tað skal vera í tí cystara partinum av Atlantshavinum,« segði Lütjens. »Hja, harra admirallur,« segði stabschefurin heldur háðandi. »Við 20 mila ferð...« Hann gjordi ein stóran boga við passaranum yvir kortið. »Hvar tað skal vera innanfyri her, harra ad-

miralur.« »Ja,« segði Lütjens og peikaði at krossinum sum vist stóðuna hjá Bismarck, og sum fáa væl burturi frá boganum. »Um teir bara eru har norðanfyri, kunnu vit gott rokna við at vera slopnir undan teimum longu.«

Í London gjordu teir ein nóg minni sirkul. Tann uttasti av einari rúgvu av koncentriskum sirkulum, sum umgyrdu tað seinast kendu stóðuna hjá Bismarck. »Longri kann hann ikki vera komin, segði ein ungur yvirmaður. »Og Home Fleet hevur kós í ein landnýrðing,« spurdi admirallurn. »Ja, sir. Her egi kósir hjá teimum Tann svartu strikan, sum allan dag in framanundan spakuliga hevði nærkað seg ta reyðu hjá Bismarck, fór nú beint hin vegin upp mótt Íslandi. »Ikki eitt orð frá luftini kom?« »Ikki enn, sir. Her er alt, sum RAF hevur leitað, og har er alt negativt.« »SO sýnist ikki, sum Bismarck er leitaður norðureftir,« segði Lütjens. »Tegum minnst væl at vit komu ásamst um, at tað ringasta, Bismarck kundi gera, er at sleppa óskaddur heim til Týsklands aftur, og tað er tað vit royna at verja okkum imóti.« »Ja, men tað ikki vist at fingidinn veit, vit meina, at tað er tað versta. Um

vit nú halda, at Bismarck hevði sett kós móti Brest í somu løtu. Suffolk misti hann burtur, hvar vildi hann so verið nú? Ein reyð prikt linja varð tekið út til periferiina í tí seinasta sirklinum. »Har, sir.« »Og Home Fleet er har?« »Ja, sir.« »Hmm. Tað sýnist sum Bismarck er sloppin frá okkum. Home Fleet fær hann ikki aftur, kemur hann fyrst framum.« »Kanska motir onkur honum, sir.« »Ja, har er hjá Ark Royal,« segði admirallurn og peikaði á kortið.

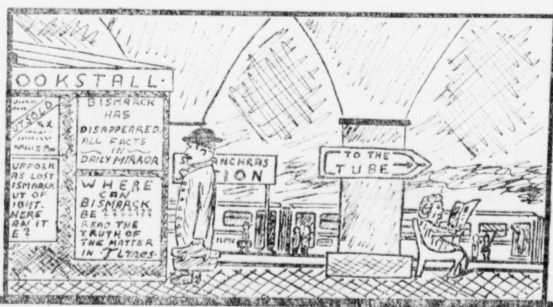
»Swordfishe-flogskiparnir á Ark Royal søtu framman fyri eina svartu talvu í operatiónsrúminum og finga alla stóðuna frágreidda: »Her siggja tit, hvussu tað er. Tað ringasta er, um Bismarck sleppur heimaftur sama vegin, sum hann kom. Home Fleet er farin norðureftir fyri at forða honum, antin hann so fer eystur ella vestur um Ísland. Kanska kundi hann eisini vera farin norður í ein útnyrðing, norður móti Grønland — har er frálíkt at motast við tangaskipum. Ella kann hann vera farin í ein útsýning og hildið seg beint uttan fyri loftgranskingsrøkið hjá Canada. So skuldi ligið væl fyr hjá Revenge, tá hann kemur frá Halifax. Eisini kann hann vera farin beint suður eftir fyri so at móta tanga skipunum uttan fyri Azoronum, men handan vegin fara Ramillies og Edinburgh. Endiliga kann hann hava kós móti Medelhavinum, ella móti eina spanskari ella franskari havni — Brest ella St. Nazaire, og her er tað, vit koma uppi leikin. Kemur hann henda vegin, verður tað okkara uppgáva at finna hann og pumpa hann so fullan av torpedum, at slagskipini kunnu fáa hann aftur og gera av við hann.« Longur yviri á tí sama dekkinum var Gincer við at læra nakrar marinarrar, hvussu tað skal farast við

torpedum. »So neydardýr. Nú hava tit sæð, hvussu tað gongur fyri seg. Um hetta kríggið heldur áfram fimm ár afturat, fáa tit kanska lært okkurt smávegis um torpedoir, men tað er bert eitt, tit mugu royna at fáa inn í heysin nú, og tað er, at tað eru vit, tit og eg, sum vinna kríggið, ja tit og eg. Hesir jassarnir her...« tað eru teir, sum spreingja skipini. Har hava vit nú Winston heima í London. Hann veit, hvat ið skal til, admirallurn, hann ger alt klárt. Haruppi hava vit James Somers, hann er hægstur yvir megí H. Vit hava Maud, kommandør her á skipinum, og tit vita allir, hvat hann hevur at gera. Har eru eisini teir ungu yvirmennir í loftverjuni hjá flotanum. Teir flúga út og blaka torpedoirnar. Men veruliga eru tað vit, sum hava mestan týðning, tit og eg, tí fara torpedoirnar ikki beint og nóg djúpt, og halda tær ikki fram

allan vegin, ja, so raka tær ikki, so kundu Winston, James Somerville, Maud kommandørur og loftverjan akkurat tað sama farið heim og í song, hvussu væl teir enn dugdu. Minnst bert til tað. Tað eru plettskotini, sum vinna kríggið, og tað eru vit, sum gera plettskotini.

Allan dagin sigldu skipini runt á tí veldiga Atlantshavinum, King George V, Rodney og allar megí H við sinum oyðarum og flúgvurum, sum flugu vandamiklið lagt undir skýggjunum fyri betri at kunna leita, og allir leitaðu eftir Bismarck, men hann varð og bleiv burtur. Øll blað skrivaðu um hetta. »Er Bismarck sloppin?« spurdu tey. Sjálvst bretska blað um komu yvirskriftir sum hesa: »Ein spurningur til undirhúsið.« Í kantinum í verksmiðjunum segdu fólk við hvørt annað: »Tað hevði ikki verið so gott, um teir ikki finna hann.«

(Framhald)

HVAR ER BISMARCK???